

Proč se děti netrápí?

Již jste někdy viděli dítě, že bylo zarmoucené, plné problémů a nevyřešených otázek? Které by se strachem hledělo do budoucnosti, zda bude mít na chleba, kde složí hlavu a kde najde přátele? Nikdy. Snad pouze výjimky vybíhají před naše zraky, kdy jsme spatřili ty maličké se slzami v očích či smutné. Ale to ne díky jim, ale díky tyranům rodičům.

Děti jsou ve své podstatě milé, bezstarostné, plné naděje a těšení se. To je pro mě velkým důkazem, že nový mozek, nezatížený pozdějším programováním rodičů a společnosti, je nastaven na prožívání úžasných chvil. O kráse těchto chvil se mnohým dospělým může jenom zdát.

Jak rádi bychom prožívali radost, pohodu, okouzlení, které jsou v dětském světě normální. Dokonce nad nimi ani nepřemýšlejí, prostě je mají. Dětský mozek produkuje pohodu, krásu a harmonii. Úžasné! Co se ale později stane, že se tak krásný dětský svět změnil v peklo?

Velmi rád hledím do dětských obličejů, abych spatřil tu úžasnou pohodu a bezstarostnost. Pak se jedu projet metrem, abych viděl ty, kteří kdysi byli těmito bezstarostnými dětmi a postupně se stali troskami, plnými problémů, závisti, bolesti, nepochopení a zklamání nad nevydařenými tužbami.

Zdá se, jakoby člověk dospíváním byl vtahován mezi mlýnské kameny společnosti, které postupně drtí dětskou bezstarostnost a vnucují jim jiné hodnoty života. Bolest, strach, shon, trápení, závist, potupení, [nevěru](#), lež a mnohé jiné.

Jak je to ale možné? Po těchto prožitcích přece nikdo netouží. Zjistil jsem, že život dospělých podléhá zatím neznámým zákonům mozku, které doslova dotlačí jedince, aby prožíval to, co sám nechce a co mu bylo ještě donedávna cizí. Tyto prožitky častokrát destruktivního charakteru formují dále jeho život a stávají se jeho součástí.

Pokud uvážíme, že mozek po svém zrození byl čistý, schopný produkovat tak příjemné prožitky, muselo se stát něco velmi zlého, že se skoro všechny děti po dospění dostávají do situací, které nechtějí a musí od své, kdysi zdravé hlavy poslouchat myšlenky a emoce, které je bolí.

Dnes vím, že se výchovou a odkoukáváním z okolí zdravý a čistý mozek postupně plní daty, která později ovlivní veškeré chování jedince. Tato data či programy budeme nazývat [Emočními vzorci](#). Tyto vzorce dále pak formují jednání dospívajících a dospělých, že buďto přispívají k upevnění dětského nebo je od něj odvracejí.

Pohled na dnešní společnost nám dává přesvědčení, že v dospělosti je dětský svět a jeho krása tatam. Přestala existovat a na její místo se derou nechtěné nepříjemné emoce se záporným znaménkem.

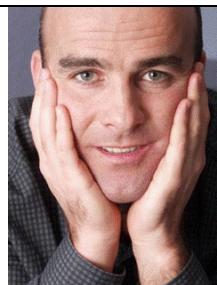
Jsem pro, abychom oprášili tu pravou podstatu bytí a stali se [opět dětmi](#). Jedině tak se nám vrátí ty svítící oči plné nadšení a touhy. Jak na to? Musíme doslova vyprášit ty programy z hlavy, které se nám tam dostaly během života a způsobují destrukce a nepříjemné myšlenky. Tyto programy se nazývají Emoční rovnice a ze zkušenosti vím, že se s nimi dá pracovat a tak odvrátit jejich zhoubu.

Více o [Emočních rovnicích](#)

Přečtěte si také:

[Vychovejte ze svých dětí šampiony](#)

[Pro jakou práci se hodí Vaše děti](#)

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujevztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujevzta.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na [www stránky](#).